

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

τοῦ μακαριστοῦ

Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου

Σημεῖα τῶν

καιρῶν

666

Τὸ ιδιόχειρο κείμενο τοῦ Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, γραμμένο «μὲ πολὺ πόνο καὶ ἀγάπη Χριστοῦ» σὲ ἀνύποπτο χρόνο (1987), μιλάει ἀνοιχτὰ καὶ διορατικὰ γιὰ τὸν δυσώνυμο ἀριθμὸ 666, τὶς ταυτότητες νέου τύπου καὶ τὸ σφράγισμα. Σ' αὐτὸ τὸ φωτισμένο ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κείμενό του, ὁ μακαριστὸς Γέρον δίνει σαφεῖς ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα, που βασανίζουν σήμερα τὶς ψυχὲς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Συσχετίζει καὶ συνδέει τὶς ἡλεκτρονικὲς κάρτες εὐκολίας καὶ τὴν ἡλεκτρονικὴ ταυτότητα νέου τύπου μὲ τὸ (ἐπιχειρούμενο πλέον) φακέλωμα τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρώπης καὶ μὲ τὸ σφράγισμα τοῦ Θηρίου τῆς Ἀποκαλύψεως. Διευκρινίζει, ὅτι ἡ παραλαβὴ τῶν ταυτοτήτων μὲ τὸ ἀριθμητικὸ σημεῖο τοῦ Θηρίου (666) εἶναι ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ, καὶ δίνει συγχρόνως ἀπάντηση σὲ ὅσους ὑποστηρίζουν ὅτι: «κι ἂν πάρουμε τὶς ταυτότητες, τὸ βάπτισμα δὲν ἐξαλείφεται, ἀρκεῖ ἐσωτερικὰ νὰ πιστεύουμε καὶ νὰ μὴν ἀρνηθοῦμε τὸν Χριστό», ξεκαθαρίζοντας ὅτι ἡ θέση αὐτὴ εἶναι λανθασμένη.

Τὸ κείμενο εἶναι δημοσιευμένο στὸ βιβλίο «Ὁ Γέρον Παῖσιος» τοῦ ἱερομ. Χριστοδούλου Ἀγιορείτου, Ἅγιον Ὄρος 1994, σελ. 185-192

ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΕΤΕΩΡΟΥ

ΑΓΙΑ ΜΕΤΕΩΡΑ 1997

κ	χς
νι	κα

"Σημεία τῶν καιρῶν..."

Μεγά ἀπὸ τὴν μωδὴν τὴν δαιμονικὴν,
Θά ἐλθῇ ἡ γαιμάδα ἡ θεϊκὴ.

Πίσω ἀπὸ τὸ κοσμικὸ ἀνέμα τῆς ση-
μερινῆς "ἐλευθερίας", τῆς ἑκπύης ἐμβαλμοῦ ἐστὶν
ἐμμηρία τοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ μεγαλυτέροις, γο-
νείς καὶ διδασκάλους, αὐτοὶ ἔχουν φόβο Θεοῦ,
κρύβεσθαι ἡ ἀνευματικὴ ἐμχαβία, τὸ ἄγχος,
καὶ ἡ ἀναρχία, αὐτοὶ ὁδηγοῦν τὸν κόσμον εἰς
ἀδιέξοδο, ἐστὶν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ καταστροφή.

Πίσω λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὸ τέλει σύστημα
"κάρτας ἐξυπηρέτησεως", ἀεφάγας νομοθετοῦν,
κρύβεσθαι ἡ θαυμάσια διωτατορία, ἡ ἐμχαβία
τοῦ ἀντιχρίστου. "Ἀποκ. Ἰωάννου κεφ ιγ' 16
" ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,
καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πω-
" λῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχῃ τὸ χάραγμα, τὸ
" ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ
" ὀνόματος αὐτοῦ. Ὁδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ
" ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου.
" ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς
" αὐτοῦ χξδ' = 666.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Καβαρείας γράφει
τὰ ἐξείς. "Περὶ τοῦ μισροῦ ὀνόματος τοῦ

II

" ἀντιχρίστου. Καὶ τὴν μὲν ἀκρίβειαν τῆς
 " ψήφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ περὶ αὐτοῦ
 " γε γραμμένα, ὁ χρόνος ἀποκαλύψει καὶ
 " ἡ αἰὶρα τοῖς τηροῦσιν. ἄλλ' οὐκ
 " εὐδοκίησεν ἡ θεία χάρις ἐν θείᾳ βίβλῃ
 " τὸ τοῦ ἡμεῶνος ὄνομα γραπτῆναι, ὡς
 " ἐν γυμνασίᾳς δε λόγῳ δοῦναι εὖρεῖν. . . .
 " Ἁγίου Ἀνδρέου Καίσαρείας, ἐξηγήσεις εἰς τὴν
 " Ἰωάννου Ἀποκ. βελ' 341-42, μετ' ΛΗ. -

Τὸ θαράζοντο ὅμως, καὶ πολλοὶ ἀνεγκλινοὶ
 ἄνθρωποι ἐκ τῆς αὐτῆς δεινῆς τῶν ἐρμη-
 νείας, φοβάνται καὶ αὐτοὶ τὸν κοσμικὸν φό-
 βο τοῦ φακελλήματος, ἐνῶ ἔσπευσε νὰ ἀνη-
 θυχοῦν ἀνεγκλινοὶ, καὶ νὰ βοηθήσουν
 τοὺς Χριστιανούς μετ' τὴν κατὰ ἀνηθυχίαν,
 καὶ νὰ τοὺς ζωνώνουν ἐν τῇ αἰσθητῇ, νὰ
 νιώθουν θεϊκὴν παρηγορίαν.

Ἀπορώ! δὲν τοὺς προβληματίζουν ὅλα
 αὐτὰ τὰ γεγονότα; γιατί δὲν βαρύνουν ἐπὶ
 ἐνὰ ἐρωτηματικὸν γιὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ
 μυαλοῦ τους; Κι' ἂν ἐπιβοηθοῦν τὸν
 ἀντιχρίστο γιὰ τὸ βράχισμα, αὐτὸν πα-
 ρασύρουν καὶ ἄλλες ψυχὲς ἐν τῇ αἰσθητῇ;
 Αὐτὸ ἐννοεῖ. "... τὸ ἀποκαταλῆναι, εἰ δυνατόν,
 " καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. μαρτυρῶ. . . .

Θὰ ἀμνημονεύουν, αὐτοὶ αὐτοῦ τὰ ἐρμηνεύουν
 μετ' τὸ μυστήριον.

III

Κι' ἐνῶ τὰ σημεῖα γαίνωνται ζευγάδα-
ρα. "τὸ θηρίο," ἐπὶ Βρυξέλλες μὲ τὸ 666
ἔχει σχεδὸν ρονφίξει ὅλα τὰ κράτη, ὅς
κομμοιοῦτες. Ἡ κάρτα, ἡ ταυτολογία, ἡ ἐ-
παγωγὴ τοῦ βραχίονος, ἡ φανερώσουν;
Δυστυχῶς τὸ ράδιο μόνο παραμοιχοῦ-
με τὸ καιρὸ θὰ ἔχουμε.

Τί θὰ μᾶς πῇ ὁ Χριστός; "ὑποκριταί,
" τὸ μὲν ἀρόρωτον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε
" διακρίνουν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ
" δύναστε γνῶναι;" ματθ. κεφ. 65.

Μετά λοιπὸν αὐτὸ τὴν κάρτα, καὶ τὴν ταυ-
τολογία, "τὸ φακίλλωμα," γιὰ νὰ ἀροχω-
ρίσουν θοητὰ ἐπὶ βραχίονα, θὰ λένε
συνεχῆς ἐπὶ τηλέοραση, ὅτι, ὅπως καὶ
ποιοὶ τὴν κάρτα τοῦ δεινὰ, καὶ τοῦ δὴ
κοσε τὰ χρηματὰ αὐτὸ τὴν πράξη.

Ἀπὸ τὴν ἁγία μεριά, θὰ διαφημίζουν
"τὸ ζῆλο βύστημα," τὸ βραχίονα ἐπὶ
χέρι, ἢ ἐπὶ μέτωπο μὲ αἰνέες λέξεις,
αὐτοὶ δὲν θὰ διακρίνεται ἐξωτερικῶς, μὲ
τὸ 666 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνιχνεύου.

Δυστυχῶς, καὶ θαλὶ "ὀριζόμενοι γνωστοί,"
θὰ φακίλωνουν τὰ πνευματικὰ τους
ζεῖνα εἰς τὰ κωρά, δῆθεν γιὰ νὰ μὴν
εξενοχωροῦνται. "δὲν ἀφάει αὐτοὶ, δὲν

IV

Εἶναι ἡθόσα, ἀρχεῖ ἐσωτερικά νὰ διδῶ-
 εζε.!!... Κι ἐνῶ βλέπουμε τὸν ἄδω. Τέρο
 ποῦ ἐσωτερικά ἀρνήθηκε τὸν Χριστό,
 καὶ ἦτο ἀρνήσις, αὐτοὶ ἀρνοῦνται τὸ
 ἅγιον βραχίονα τοῦ Χριστοῦ ποῦ τοὺς
 δόθηκε ἐν τῷ ἁγίῳ Βάπτισμα. "Σφραγίς
 δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου", μέ τὸ νὰ διχόν-
 ται τὴν βραχίδια τοῦ ἀντιχρίστου, λέγε
 καὶ ὅτι ἔχουν μέσα τοὺς τὸν Χριστό.!!

Τέτοια δυστυχῶς λογικῇ, εἶχαν καὶ ὀρι-
 μένοι "γνωστοί", ἐπὶ χρόνια τῶν ἁγίων
 μαρτύρων, ποῦ ἀποβαδύσαν, νὰ μετὰ-
 βρέψουν τοὺς ὑποψηφίους μαρτυρας, ὅπως
 ἀναφέρει ὁ Μέγας Βασίλειος ἐν τῷ λόγῳ τοῦ
 ἐνὶ μαρτυρᾷ Γόρδιο "..... ὅμοι ὡρα-
 " λογίζοντοσαν ἀποβαδύντας νὰ δεῖουν τὸν
 " μαρτυρα νὰ ἀρνηθῇ μόνο μέ τὰ λόγια,
 " καὶ νὰ κρατήσῃ τὴν πίστιν μέ τὴν ψυχή,
 " τὴν ἐσωτερικὴ διάθεσιν, γιὰ τὸν Θεὸς δὲν
 " δίνει ἀποδοχὴν ἐπὶ τὴν γλώσσα ἀλλὰ ἐπὶ τὴν
 " διάθεσιν. Ὁ μαρτυρὸς ὅμως Γόρδιος ἦσαν
 " ἀκατακτά καὶ ἀσεβήθηκε, " οὐκ ἀνέχεσθαι
 " τὴν γλώσσα καὶ τὴν ψυχή ὡρὰ Χριστοῦ ρθύν-
 " σταθαι τὴν κατὰ τοῦ Κτίσαντος.....
 " μή ἀγαπᾷ Θεὸς οὐ μυητρίφεται
 " ἐν τῷ ἐννοματῷ ἡμᾶς τοῦ ἡμετέρου κίβη,
 " ἐν τῶν λόγων δικαιοῖ, καὶ ἐν τῶν λόγων καταδικάζει..-

V

Ἐπίσης ἐπὶ Δελίου, μετὰ διάταγμα Ἰησοῦς νὰ
 ὁμοιοτύουν τὴν θρησκεία τῶν εἰδωλοματρῶν,
 καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ δῆλωναν, καὶ θυσιάσαν
 ἐνταῦθα, ἔδωκαν ἀποδοκιμητοὶ, καὶ
 γλύωναν τὸ μαρτύριο. Ὅχι μόνον αὐτοὶ
 ἦσαν ἀρνητές τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι
 ὅπου ἔδωκαν, χρήματα ἐκείνους εἰδωλομάτρας
 ἐκείνῃ ἐδωκεῖν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀποδοκιμη-
 τικό, χωρὶς νὰ ἀρνηθῶν, οἱ ὀνομαζόμενοι
 "λιβελλοφόροι" καὶ αὐτοὺς ἡ ἐκκλησι-
 ας τοὺς θεωρεῖ ἀποστάτας-αποζημιώτας.

Κι' ἐνῶ λοιπὸν ἔχουμε τόσα πολλὰ θα-
 ραδεύματα, ὅπως καὶ τοῦ γενομένου θαύ-
 ματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ ἐορταζου-
 μεν καθε χρόνο, τὸ Σάββατο τῆς Α' ἐβ-
 δομάδος τῶν Πηγεῶν. "Ἰουλιανὸς ὁ θα-
 "ραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθε-
 "ρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν ἀρώτη
 "ἐβδομάδα τῆς ἁγίας Σεβαστασιᾶς, ἢ τῆς
 "καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο καθαράν ἐβδομά-
 "δα καλοῦμεν, ἡβουλήθη ἵνα τότε μά-
 "λιστα μοῦνη αὐτοὺς· διό καὶ ἀρροβί-
 "ζε, κρυφίως ἵνα πειθῶν εἰς τὴν ἀγο-
 "ραν κατ' ἐκείνας, τὰς ἡμέρας βρώματα με-
 "μιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν
 "θυσιῶν. Ἀλλὰ γένοιθαι θεῖα ἔαφραγξ κατ'
 "ἔατον ὁ μαρτυρ Θεόδωρος εἰς τὸν τότε
 "ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνον Εὐδοξίδην

VI

" και φανερῶς τὸ ὄραγμα θαρρήχηται
 " αὐτῶ ἓνα συγκατέστη τοὺς διεζοῦς εὐδὺς
 " τὸ ὥρῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐμωδίστη
 " αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τῆς χρήσει,
 " τὴν ἔλθειψιν τῆς ἀναγκαιᾶς τροφῆς ἀνα-
 " ὤστησεν ἐκ τοῦ ὠροχείρου διὰ κομύτων
 " Τοιουτοτρόπως ὁ μὲν ἐκωδός
 " τοῦ παραβάτου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐεβής
 " Πάσι, διαφυλαχθεὶς ἀμύνητος —

" Ὁρολόγιον τὸ μέγα βελ. 446... —
 Τὸ νῦν ἀδέχουμαι ἀπὸ τῶν εἰδωλότητων,
 εἶναι κατὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Πράξ.
 Ἀποσ. κεφ. 15' " Συνήχθησαν δὲ οἱ
 " Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι " ἀδέ-
 " χεσθαι εἰδωλότητων, καὶ αἵματος καὶ ἀνι-
 " κτού καὶ πορνείας —

Παρ' ὅσα λοιπὸν αὐτὰ τοῦ ἀνέφερα, ἀ-
 κούει κανείς ἓνα σορὸ δυστυχῶς ἀνοητοῦ
 τοῦ μυαλοῦ, ἀπὸ ὀρισμένους σημερινούς
 " Γνωστῶν, ὁ ἓνας γὰρ λέει· " ἐγὼ
 θὰ δεχθῶ τὴν ταυτοτητα μετὰ τὸ 666,
 θὰ βάλω καὶ ἓνα Στανρό, καὶ ὁ ἄλλος γὰρ
 λέει· " ἐγὼ θὰ δεχθῶ τὸ εἰσάγγελμα εἰς κε-
 φαλί μετὰ τὸ 666 καὶ θὰ κάνω καὶ ἓνα Σταν-
 ρὸ εἰς κεφαλί... " καὶ ἓνα σορὸ ὅμοιες ἀ-
 νοησίες, τοῦ νομίζουσι ὅτι θὰ ἀγιασθῶν μετὰ
 αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐνῶ αὐτὰ εἶναι ὡρᾶνες.
 Μόνον αὐτὰ τοῦ δεχόνται ἀγιασμόν, αὐτὰ
 μόνον ἀγιάζονται. Ὅπως· Τὸ γὰρ,

VII

δέχεται ἁγιασμό, καὶ γίνεται Ἁγιαδὸς.

Τὰ οὐρα δὲν δέχονται ἁγιασμό.

Ἡ ψέφα, μὲ θαῦμα γίνεται ψωμί.

Ἡ ἀκαθαρσία, δὲν δέχεται ἁγιασμό.

Ἐσθιμένως, ὁ διάβολος, ὁ ἀντίχριστος,
ὅταν εἶναι ἐπὶ τὴν ταυτότητάς, ἢ ἐπὶ
χέρι, ἢ ἐπὶ κεφαλὴν, μὲ τὸ εὐμ-
βοδόου, δὲν ἁγιασθῆναι, μὲ τὸ νὰ
βάψουμε καὶ ἓνα Σταυρό.

ἔχουμε τὴν δύναμιν τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ, τοῦ Ἁγίου Συμβόλου, τὴν
θεῖαν χάριν τοῦ Χριστοῦ, μόνον ὅταν
ἀρνούμεθα ἐπὶ Ἅγιον Σφράγισμα
τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ ἀσπαρνούμεθα
τὸν βασιλᾶ, καὶ συνταξιεύμεθα
ἐπὶ Χριστό, καὶ δεχόμεθα τὸ
Ἅγιον Σφράγισμα "Σφραγὶς δωρεᾶς
Πνεύματος Ἁγίου". —

Ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς δίνη

καὶ ἡ φώτισις. Ἀμήν. —

Ἅγιον Ὅρος Κουζουμουβιανό Κελλί
"Παναγούδα" Σαββάτο Ἀΐνη-
εἰσίων 1987.

Με τοῦ ὁνό καὶ ἀγάπῃ Χριστοῦ,
Μοναχὸς Παιδίος